

SUBOTNA ŠKOLA
www.subotnaskola.org

Pozdravna reč

1. tromesečje
2017.

I tromesečje

7. januar 2017.

1. NOĆNA PESMA

»Bog, Stvoritelj moj, koji daje pjesmu noću.«

(O Jovu 35,10)

Skoro ceo svoj život, poznati kompozitor Ludvig van Betoven proveo je u strahu od gubitka sluha. Možemo samo da zamislimo kako se osećao kada se taj strah ostvario. Njegov sluh postupno se gubio do mere da više nije mogao da razgovara sa bližnjima, osim dopisivanjem.

Na sveopšte čuđenje, kada je Betoven potpuno izgubio sluh, tada je komponovao svoja najbolja dela. Kada je postao izdvojen od smetnji iz spoljnoga sveta, nove kompozicije ispinjavale su njegov um toliko brzo koliko je mogao pisati perom. Njegova gluvoća postala je blagoslov za njega.

Hrišćani, takođe, često pronadu novu radost u noći žalosti i tuge, kad im se pruži neočekivana milost u vreme kad im je najpotrebnija. Kada nas Bog odvoji od svetovnih stvari, možemo da očekujemo da ćemo slušati mnogo savršenije melodije Neba. Čak i kad nam je sve zavijeno u tamu, Njegovom milošću ustanovićemo da se još uvek možemo radovati u Bogu, našem Spasitelju. Ne moramo očajavati, jer je On uvek prisutan u našoj nevolji i priteći će nam u pomoć. Psalmista je ovako napisao: »Danju je javljao Gospod milost svoju, a noću Mu je pjesma u meni, molitva Bogu života mojega.« (Psalam 42,8)

Naš Stvoritelj daje nam pesmu u noći. Hvala Mu što nas teši i u najmračnijim trenucima života.

14. januar 2017.

2. NAPREDOVANJE

*»Ne kao da već dostigoh ili se već savrših,
nego tjeram ne bih li dostigao
kao što me dostiže Hristos Isus.«
(Filibljanima 3,12)*

Kada je tadašnji predsednik jedne države izjavio: »Neću se više kandidovati!«, okružili su ga novinari koji su čekali objašnjenje te izjave. Jedan novinar zatražio je posebno tumačenje: »Recite, zašto više ne želite da budete predsednik?« Predsednik je odgovorio: »Zato što mi se pružaju prilike za napredovanje.«

Iako je to izrekao u šaljivom tonu, njegov odgovor otkrio je suštinu onoga što mnogi zaboravljaju. Naime, kad izvestan cilj bude postignut, nestaju osećanja ushićenja i iščekivanja da će se nešto novo dogoditi. Iako doživljavamo padove u hrišćanskom životu, nikad ne bismo smeli da dođemo u položaj iz koga smatramo da više nema prostora za novi rast. Apostol Pavle opisao je sebe kao duhovno zrelu osobu, a ipak je izjavio da još uvek nije savršen. Težio je da postane što sličniji Hristu u najrazličitijim životnim iskustvima, bez obzira da li je uživao u blagostanju i napretku hrišćanstva ili je trpeo neprijateljeve napade. Znao je da je za postizanje sličnosti s Hristom potreban ceo život. Dobro bi bilo kad bismo i mi osećali takvo sveto nezadovoljstvo! Najdublje čežnje naše duše zadovoljiće se tek kad upoznamo Isusa kao ličnog Spasitelja, ali moramo se truditi da Ga još bolje upoznamo i postanemo kao On. To je oznaka duhovnoga rasta. Jer, uvek postoji prostor za napredovanje. Iskorištimo i ovaj dan da napredujemo u poznanju Isusa Hrista.

21. januar 2017.

3. POSLE SMRTI

»Vjera je pak tvrdo čekanje onoga čemu se nadamo, i dokazivanje onoga što ne vidimo. Jer u njoj stari dobiše svjedočanstvo. Vjerom poznajemo da je svijet riječju Božjom stvoren, da je sve što vidimo iz ništa postalo. Vjerom prinese Avelj Bogu veću žrtvu nego Kain, kroz koju dobi svjedočanstvo da je pravednik, kad Bog posvjedoči za darove njegove; i kroz nju on mrtav još govori. Vjerom bi Enoh prenesen da ne vidi smrti; i ne nađe se, jer ga Bog premjesti, jer prije nego ga premjesti, dobi svjedočanstvo da ugoditi Bogu. A bez vjere nije moguće ugoditi Bogu; jer onaj koji hoće da dođe k Bogu, valja da vjeruje da ima Bog i da plaća onima koji Ga traže.«

(Jevrejima 11, 1-6)

Biblijski primeri trajnog uticaja na svet nisu baš ugodni. Na primer, Avelja je ubio njegov brat pre nego što je postigao išta što bismo mogli opisati kao značajno životno delo. Ipak njegova slika visi u biblijskoj dvorani velikana vere: »Vjerom prinese Avelj Bogu veću žrtvu nego Kain, kroz koju dobi svjedočanstvo da je pravednik, kad Bog posvjedoči za darove njegove; i kroz nju on mrtav još govori.«

Postoji velika razlika između onih čija moć i uticaj prestaju njihovom smrću i onih čiji uticaji deluju bogatstvom istine i posle njihove smrti. Oni prvi imaju mehaničku snagu; a oni drugi duhovnu. Konačna provera i svedočanstvo duhovne snage je kad prestaje telesni život, a ipak se uticaj nastavlja pomaganjem i ohrabrivanjem onih koji nas više ne vide. Biti poput Hrista, Pomocnika ljudskih duša, znači delovati i posle smrti.

Kako možemo govoriti posle smrti? Verom i poslušnošću Bogu i u najjednostavnijim životnim pojedinostima. Ono što nam se čini beznačajnim i prosečnim danas, možda će u budućnosti glasno odjekivati, kada Bog kroz svoje pojačalo propusti naš glas, godinama posle našeg odlaska sa ovoga sveta, iako je naš zemaljski život završen.

Poslušnost Bogu je ključ trajnog uticaja.

28. januar 2017.

4. VAZNESENJE

*»Mnogi su stanovi u kući Oca Mojega.
A da nije tako, kazao bih vam; idem da vam pripravim mjesto.
I kad otidem i pripravim vam mjesto, opet ću doći,
i uzeću vas k Sebi da i vi budete gdje sam Ja.«
(Jovan 14,2.3)*

Isusovo pojavljivanje posle smrti i vaskrsenja obradovalo je Njegovе učenike u tolikoj meri da su poželeli da budu zauvek s Njim. Međutim, četrdeset dana posle vaskrsenja, pošto je svojim učenicima dao poslednja uputstva, Isus je otišao na Nebo, a oblak Ga je sakrio od njihovih pogleda.

Isus je iznenada mogao da nestane s lica Zemlje, kao što se to događalo u nekoliko ranijih prilika. Ali ovoga puta je odabrao da ode na Nebo vidljivo za sve, i tako ostavi snažan utisak na svoje učenike, čime je potvrdio kraj svoje zemaljske službe. Njegovo telesno prisustvo uskoro će biti nadoknađeno nečim mnogo boljim. Isusovo vaznesenje označilo je početak jednog potpuno novog razdoblja.

U svom proslavljenom ljudskom telu, Gospod Isus je otišao na Nebo, seo sa desne strane Bogu, poslao Svetoga Duha i time otpočeo svoju posredničku službu za svoje sledbenike. Zaista imamo divnog Spasitelja!

4. februar 2017.

5. PROMENITE SVET!

*»Nego ćete primiti silu kad siđe Duh Sveti na vas; i bićete Mi svjedoci u Jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja Zemlje.«
(Dela 1,8)*

»Džone, želiš li da celog života prodaješ slatku vodicu, ili ćeš ugrabiti priliku da promeniš svet?«

Bile su to izazovne reči Stiva Džobsa koje je uputio 1983. godine Džonu Skuliju, tadašnjem predsedniku kompanije Pepsi-kola. Džobs je bio stvaralački genije u kompjuterskoj kompaniji Epl. Znao je da bi direktor Pepsi-kole mogao da učini prodaju njegovih kompjutera boljom. Skuli je prihvatio hrabar izazov.

Isus je uputio reči izazova trojici ribara, dok su krpili svoje mreže. Pozvao ih je: »Sledite Me!« Oni su pošli za Njim, i zajedno sa grupom običnih ljudi promenili svet. Na Dan Pedesetnice, obećani Sveti Duh otpočeo je novo delo preko tih ljudi, i u jednom danu tri hiljade ljudi prihvatili su Isusa za Spasitelja. Kritičari su proglasili da su ti ljudi uzbunili sav svet.

Naš je svet u lažnom okruženju, u zabludi, živi po načelima koja su suprotna Božjem zakonu. Ili ćemo slediti prolaznu svetovnu filozofiju, ili ćemo prihvatiti Isusov izazov, koji može da promeni svet.

Služimo i danas Bogu molitvom, darivanjem za Božje delo i svedočenjem u okruženju u kome živimo. Uskoro će se Isus vratiti i konačno preobraziti sav svet.

11. februar 2017.

6. GLEDATI ILI SE SEĆATI?

*»...Što je ostrag zaboravljam, a za onijem što je naprijed sežem se, i trčim k biljezi, k daru gornjega zvanja Božijega u Hristu Isusu.«
(Filibljanima 3,13-14)*

Jedan je čovek postupno gubio pamćenje. Posle pregleda, lekar mu je rekao da bi operacija izvršena na mozgu mogla da pomogne u naporima za vraćanje pamćenja. Međutim, ta operacija je dosta neizvesna, jer bi mogla da ugrozi centar za vid, toliko da bi pacijent oslepeo.

»Šta biste radije imali«, upitao ga je hirurg, »vid ili pamćenje?« Čovek je zastao da razmisli nekoliko trenutaka, a zatim je odgovorio: »Pa vid, jer bih radije želeo da vidim kuda idem, nego se sećao gde sam bio.«

U 3. poglavlju Poslanice Filibljanima, apostol Pavle je na duhovnom polju izvršio sličan izbor. Njegovu prošlost, sa uspesima i pro-

mašajima kojih se stideo, odlučio je da zaboravi. Najviše se brinuo kako da održi svoj pogled usmeren cilju koji mu je Hristos pokazao.

Takav postupak je siguran znak hrišćanskog sazrevanja. Tada Bog deluje u nama da nam razvije božanske vrednosti. Ne možemo zaboraviti prošlost ali ne moramo živeti u prošlosti. Svako dobro koje smo možda učinili ionako je od Boga, pa Mu zato moramo biti zahvalni. Kad priznamo svoje grehe, oni su zakopani na dnu najdubljeg mora. Nemojmo ih izvlačiti na površinu! Ako gledamo unazad, nećemo moći duhovno da napredujemo. Zato usmerimo svoj pogled prema Nebu i obećanjima koja nam je Bog dao.

18. februar 2017.

7. SVAKODNEVNI BLAGOSLOVI

*»Na svačemu zahvaljujte;
jer je ovo volja Božija u Hristu Isusu za vas.«
(1. Solunjanima 5,18)*

Jedan misionar držan je kao talac u Libanu u nepodnošljivim uslovima punih 16 meseci. Kada je bio oslobođen, novinari su ga upitali kako je provodio vreme u zarobljeništvu, kako se nosio s dosadom i očajem. Njegov odgovor je zaprepastio prisutne novinare. Odgovorio je jednostavnim rečima: »Brojao sam blagoslove!«

»Blagoslove«, upitali su iznenađeni novinari. »Da«, odgovorio im je. »Jednoga dana mogao sam da se istuširam. Ponekad je bilo i povrća u hrani. I uvek sam mogao da zahvaljujem Bogu za ljubav moje porodice.«

Mogu da razumem zašto su novinari bili iznenađeni. Mnogi ma je teško da budu trajno zahvalni za obične blagoslove koji čine život udobnim i radosnim – a to su svakodnevne životne potrebe, hrana i dom, društvo prijatelja i porodice. Možda nekada zaboravimo uzvišenu Božju milost koja nas spasava od večne propasti.

Pavle i Sila, iako su bili tučeni, bačeni u tamnicu, nogu vezanih u klade, pevali su pesme kojima su slavili Boga. Možemo od njih naučiti, a takođe i od spomenutog misionara, i brojati blagoslove bez obzira u kakvim se okolnostima nalazimo. Imamo mnogo razloga da se radujemo i slavimo Boga. Učinimo to i sada!

25. februar 2017.

8. RADOST PROLEĆA

*»...Ako zrno pšenično padnuvši na zemlju ne umre, onda jedno ostane; ako li umre mnogo roda rodi.«
(Jovan 12,24)*

Tokom pashalne sedmice u Jerusalimu bilo je mnogo posetilaca, među njima i Grka koji su tražili od Filipa da vide Isusa. U odgovoru na taj zahtev, Isus je jednostavno odgovorio: »Dođe čas da se proslavi Sin Čovječij.« (Jovan 12,23) I suprotno od očekivanja okupljenih slušalaca, Isus je svoj život uporedio sa semenom koje mora da umre da bi živelo i donelo rod.

Iako smo Hristovi sledbenici i iskreni vernici, ne volimo da mislimo na to da treba da umremo sami sebi. Ipak, u prirodi lako prihvatamo činjenicu da seme mora da umre da bi u proleće proizvelo novi život. Svesni smo da seme klija pod zemljom, iako ne vidimo kako se to odvija.

U današnjim okolnostima, ako umremo sami sebi i dopustimo da Sveti Duh nadzire naše grešne želje, možemo biti sigurni da će duhovni plod proklijati u nama, iako ne vidimo postupak klijanja. Možemo da se radujemo nad svakim činom umiranja samome sebi, jer je to znak dolaska proleća u naš život. Plodnosni život za Hrista počinje umiranjem sebi.

4. mart 2017.

9. IZDRŽATI OLUJU

*»Samo živite kao što se pristoji Jevanđelju Hristovu, da vas vidim kad dođem ili ako vam ne dođem da čujem za vas da stojite u jednome duhu i jednodušno borite se za vjeru Jevanđelja.«
(Filibljanima 1,27)*

Kada kao hrišćani stojimo zajedno, možemo da izdržimo žestoke udarce i podmukle napade duhovnog neprijatelja. Ali ako se od-

vojimo, ili ako nas napuste oni koji su trebalo da nas podrže, lako ćemo pasti.

Kao sliku ove duhovne istine možemo posmatrati velika stabla borova u šumama. Kada žestoka oluja prohuji šumovitim područjem mnoga stabla koja su stajala podaleko jedno od drugog bila su srušena. Ali ona stabla koja u šumi rastu blizu jedno pored drugog, ne ruše se, jer su ojačana drugim stablima i korenjem koje se u dubini ispreplelo. Zajednički se lakše odupiru olujnom vjetru.

Kao Isusovi sledbenici, potrebni smo jedni drugima. Apostol Pavle je poručio vernicima u Filibi da stoje čvrsto u jednome duhu i pomažu jedni drugima, dok se suočavaju s neprijateljima. I mi moramo da se udružimo, pomoći ohrabivanjem i pružanjem nade jedni drugima u svakodnevnim životnim borbama. Mi ne znamo kad će se neki hrišćanin naći u olujnom nevremenu, izložen napadu duhovnog neprijatelja. Međutim, znamo jedno, kad smo zajedno, bolje ćemo se odupreti svakoj oluji. Zajedno smo jači.

11. mart 2017.

10. SREĆAN SVRŠETAK

*»A kad se javi Hristos, Život vaš,
onda ćete se i vi s Njime javiti u slavi.«
(Kološanima 3,4)*

Na kraju svog života, poznati kompozitor Đuzepe Verdi prihvaćen je kao majstor operskih kompozicija. Međutim, svoju karijeru nije počeo tako uspešno. Kao mladić, posedovao je sposobnosti, ali nije mu bilo omogućeno da se upiše na konzervatorijum u Milanu, jer mu je nedostajalo opšte obrazovanje.

Međutim, vreme donosi neobične promene. Pošto se Verdijevo ime pročulo širom sveta, ta akademija imenovana je kao Verdijeva muzička akademija.

Verdijevo iskustvo podseća me na našeg Gospoda i na sve one koji se u Njega uzdaju. Božjeg Sina odbacili su Njegovi sugrađani, jer su smatrali da nije dovoljno obrazovan i nije poticao iz po-

znate porodice. Iako je Isus snažno iznosio istinu, a Njegova dela govorila sama za sebe, nisu Ga prihvatili niti prepoznali onako kako je to zaslužio. Ipak, jednoga dana svi će se pokloniti Njemu, i dati čast Njegovom imenu.

Svi koji smo se pouzdali u Isusa Hrista kao ličnog Spasitelja, učestvovaćemo onoga dana u velikom slavlju, jer On namerava da podeli svoju slavu s nama. Iako nam se početak našeg života čini beznačajnim, možemo iščekivati slavan i srećan završetak.

Hvala Bogu na obećanjima koja će se obistinirati kada se pojavi Isus Hristos, naš Spasitelj.

18. mart 2017.

11. LJUBAV I MRŽNJA

*»Ako svijet na vas uzmrzi, znajte da na Mene omrznu prije vas.«
(Jovan 15,18)*

Ako su Isusovi učenici bili poznati po nečemu, to je na prvom mestu bila ljubav. Reč ljubav se pojavljuje u Svetom pismu preko 500 puta. Poruka Jevanđelja je ljubav, kao što to vidimo u Jevanđelju po Jovanu 3,16: »Jer Bogu tako omilje svijet...« Apostol Jovan u svojoj Prvoj poslanici 3,16. razrađuje tu poruku: »Po tom poznasmo ljubav što On za nas dušu svoju položi...«

Hrišćani treba da služe jedni drugima u ljubavi, vole svoje bližnje kao same sebe, žive životom ljubavi i ljube, ne rečju i jezikom, već delom i iskreno.

Ako Isus i Njegovi istinski sledbenici govore i pokazuju samo ljubav, zašto ih onda toliki ljudi u svetu mrzi? Zašto ima, prema nekim pokazateljima, oko 200 miliona progonjenih hrišćanskih vernika u današnjem svetu?

Isus nam je otkrio uzrok toga. Rekao je svojim učenicima: »Jer svaki koji zlo čini mrzi na na vidjelo i ne ide k vidjelu da ne pokazuje djela njegova, jer su zla.« (Jovan 3,20). Isus je svetlost svetu. Dok je boravio na Zemlji, ljudi su Ga mrzeli, jer je isticao tamu njihovih greha. Sada smo mi Njegovo svetlo i zato će i nas svet mrzeti (Jovan 15,19).

Naš zadatak je da budemo prenosioci Božje ljubavi i svetlosti, čak i ako doživljavamo mržnju onih kojima želimo da pomognemo.

Neki će vas mrzeti, neki voleti, neki vam laskati, a neki vas prezirati. Zaboravite ljude, uprite pogled gore, pouzdajte se u Boga i činite ono što je ispravno.

Ne zaboravite: na ljubav uzvratiti ljubavlju je prirodno, ali na mržnju uzvratiti ljubavlju je natprirodno.

25. mart 2017.

12. JESTE LI OŽEDNELI

*»Koga imam na Nebu, i s Tobom ničega neću na zemlji.«
(Psalam 73,25)*

Lekari naglašavaju da treba da pijemo najmanje dva litra vode dnevno. Time se smanjuje opasnost od srčanog udara, koža dobija zdraviji izgled i pomaže nam da smanjimo težinu. Više vode moramo da pijemo prilikom vežbanja ili kada boravimo u suvom i toplom podneblju. Čak ako i ne osećamo žeđ, treba da pijemo vodu.

Naša žeđ za Bogom mnogo je korisnija. Kad smo duhovno žedni i suvoga grla, čeznemo da čujemo Boga koji nam govori preko svoje Reči, tragajmo za svakom kapi saznanja o Njemu. Kada doživimo veru na neki nov način, želimo da Mu budemo blizu i primimo od Njega novu snagu. Naša žeđ za Bogom može se povećati, kada uvidimo grešnost koja vlada oko nas ili kada postanemo svesni vlastite grešnosti i potrebe za Bogom.

Duhovna žeđ je slika koja se koristi u celom Svetom pismu. Asaf, pisac 73. psalma tragao je za odgovorom na svoja teška pitanja. Kad je video kako nepravedni napreduju, zavapio je Bogu i molio Ga da mu objasni zašto je to tako: »I tako stadoh razmišljati da bih ovo razumio; ali to bješe teško u očima mojima.« (stih 16). Shvatio je da je Bog njegova snaga i zaključio da mu je samo On potreban: »Koga imam na Nebu? ... čezne za Tobom tijelo moje i srce moje.« (stih 25.26)

Ako smo duhovno žedni, možemo da sledimo Asafov primer i približimo se Bogu: »A meni je dobro biti blizu Boga.« (stih 28).

II tromesečje

1. april 2017.

1. ISUSOVA ZAPOVEST

*»I reče im Isus: Hajdete za Mnom,
i učiniću vas lovcima ljudskijem.«
(Marko 1,17)*

Nekada davno na obali Galilejskoga mora, Isus je postavio Simonu Petru neposredno pitanje: »Ljubiš li Me?« (Jovan 21,15- 17) Zatim mu je vaskrsli Gospod rekao da će u budućnosti doživjeti stradanje. Apostol Petar prihvatio je tu sudbinu bez prigovora.

Ali, tada je Petar upitao šta će u budućnosti biti s apostolom Jovanom (stih 21). Možemo tek da nagađamo što ga je podstaklo da postavi takvo pitanje. Da li je to bila bratska zabrinutost, znatiželja? Ili se bunio zato što je smatrao da će apostol Jovan izbeći mučeničku smrt?

Bez obzira kakvu je pobudu imao apostol Petar, Isus mu je odgovorio pitanjem koje se ne odnosi samo na Petra već na svakog Isusovog sledbenika: »Isus mu reče: Ako hoću da on ostane dok Ja ne dođem, šta je tebi do toga? Ti hajde za Mnom.« (stih 22) U tom odgovoru Isus je, zapravo, rekao: »Ne brini o tome šta će se dogoditi u životu nekog drugog. Tvoj je zadatak da Mene iskreno i potpuno slediš.«

Vrlo je lako dopustiti da na naš odnos s Gospodom Isusom Hristom utiče ponašanje drugih ljudi i njihova iskustva. Međutim, ne bi trebalo da brinemo o tome šta je Bog naumio s drugima vernicima. I zbog oprečnih glasova koji nas okružuju, a nisu dobri, moramo se držati one zapovesti koju nam je Isus dao: »Ti hajde za Mnom!«

Isus i danas svakome od nas postavlja pitanje: »Ljubiš li Me?« i daje zapovest: »Ti hajde za Mnom!«

8. april 2017.

2. REČI SVETLA

*»Ja sam Vidjelo svijetu: ko ide za Mnom
neće hoditi po tami, nego će imati vidjelo života.«*

(Jovan 8,12)

Isus, Učitelj iz gradića Nazareta, tvrdio je da je Svetlost svetu. Bila je to neverovatna tvrdnja Čoveka iz Galileje u prvom veku nove ere, iz zabite oblasti Rimskog carstva. Ta oblast nije se mogla pohvaliti nekom zavidnom kulturom i iz nje nije proizašao neki poznati filozof, naučnik, pisac ili obdareni umetnik.

Isus je živio pre izuma štampane knjige, radija, televizije i elektronske pošte. Kako je mogao da očekuje da će se Njegove ideje i nauka koju je propovedao objavljivati i proširiti po celom svetu? Reči koje je izgovarao prepuštene su sećanju Njegovih sledbenika. Tada je Svetlost sveta bila ugašena tamom, na prvi pogled tako je izgledalo.

Vekovima kasnije još uvek zapanjeni čujemo Isusove reči, koje je Njegov Otac čudesno sačuvao. One nas odvođe iz tame u svetlo Božje istine. Time se ispunjava obećanje: »Ja sam Vidjelo svijetu: ko ide za Mnom neće hoditi po tami, nego će imati vidjelo života.« (Jovan 8,12)

Božja reč je svetiljka našim stopama, svetlo na putu kojim idemo, vodič koji nas čuva od greha i upućuje na nebeski put. Poklonimo joj danas našu punu pažnju, dok je budemo proučavali da bismo bolje sagledali Svetlost sveta – Isusa Hrista.

15. april 2017.

3. HODATI U NJEGOVOJ PRAŠINI

*»I hodeći pokraj mora vidje Simona, i Andriju brata njegova
gdje bacaju mreže u more; jer bijahu ribari. I reče im Isus:
Hajdete za Mnom, i učiniću vas lovcima ljudskijem.
I odmah ostavivši mreže svoje pođoše za Njim.
I otišavši malo odande ugleda Jakova Zevedejeva,
i Jovana brata njegova, i oni u lađi krpļjahu mreže;
I odmah pozva ih; i ostavivši oca svojega Zevedeja
u lađi s najamnicima pođoše za Njim.«
(Marko 1,16-20)*

U prvom veku, Jevrejin koji je hteo da postane učenik nekog rabina, morao je da napusti svoju porodicu i pridruži mu se. Živeli bi tako zajedno punih dvadeset i četiri sata na dan, kretali bi se iz jednog mesta u drugo, poučavali druge, ali i učili ili radili. Raspravljali bi o Svetom pismu i učili njegove delove napamet.

Poziv na takvo učenje, kako je to opisano u ranim jevrejskim spisima o osnovnim moralim načelima, značilo bi »biti prekriven prašinom pokrenutom rabinovim koracima«, upijajati svaku njegovu reč. Učenik je u stopu sledio rabina tako da je praktično »hodao u njegovoj prašini«. I tako je postao kao i njegov učitelj.

Simon, Andrija, Jakov i Jovan znali su za takav odnos s Učiteljem, kad ih je pozvao da Ga slede. Odmah su ostavili svoj posao i porodicu i pošli za Njim. Pune tri godine bili su sa Njim, slušali Njegovo poučavanje, posmatrali Njegova čuda, učili o Njegovim načelima i hodali u Njegovoj prašini.

Kao Njegovi učenici, i danas možemo »da hodamo u Njegovoj prašini«. Provodeći vreme u proučavanju i razmišljanju o Njegovim rečima koje su zapisane u Bibliji i primenom Njegovih načela u svakodnevnom životu, postaćemo kao naš Rabin, Isus Hristos, Božji Sin.

22. april 2017.

4. PREDIVNO JE

*»I kad bijaše On u Vitiniji u kući Simona gubavoga
i sjedaše za trpezom, dođe žena sa sklenicom
mnogocjenoga mira čistoga nardova,
i razbivši sklenicu ljevaše mu na glavu.*

*A neki se srdahu govoreći: Zašto se to miro prosipa tako?
Jer se mogaše za nj uzeti više od trista groša i dati siromasima.
I vikahu na nju. A Isus reče: Ostavite je; šta joj smetate,
ona učini dobro djelo na Meni.«*

(Marko 14,3-6)

Tokom Isusove posljednje posete Vitiniji, Marija je želela da Mu iskaže svoju ljubav. Došla je sa »sklenicom mnogocjenoga mira čistoga nardova, i razbivši sklenicu ljevaše mu na glavu«. Učenici su gnevno upitali: »Zašto se to miro prosipa tako?« Isus im je rekao da prestanu da je uznemiravaju, jer je ona učinila dobro delo ljubavi na Njemu. Drugi prevod to kaže ovim rečima: »Učinila je predivno delo na Meni.« Isus je uživao u njenom daru, jer je to bio izraz njene ljubavi. To je i bilo predivno pomazanje za Njegov ukop!

Šta biste dali Isusu kao izraz svoje ljubavi? Svoje vreme, talente, blago? Nije važno da li je skupoceno ili nije, kritikuju li to drugi ili ne razumeju šta činite. Sve ono što se poklanja iz ljubavi Isusu je predivno.

Zahvalnim srcem proslavimo i danas Isusa za Njegove beskrajne blagoslove. Izrazimo Mu potpuno poštovanje, jer je naš Spasitelj i Prijatelj.

29. april 2017.

5. UZMI PREMA UPUTSTVIMA

*»Kad se nađoše riječi Tvoje, pojedoh ih,
i riječ Tvoja bi mi radost i veselje srcu mojemu,
jer je ime Tvoje prizvano na me,
Gospode Bože nad vojskama.«
(Jeremija 15, 16)*

Poznati psihijatar držao je na stolu u svojoj ordinaciji Bibliju. Pacijent se iznenadio kada ju je ugledao pa je upitao psihijatra: »Zar vi, psihijatri, čitate Bibliju?«

»Ne samo da je čitam, nego je i proučavam«, odgovorio je psihijatar, koji je bio revan hrišćanin. Zatim je dodao: »Kada bi ljudi prihvatili poruku iz Biblije, mnogi bi psihijatri ostali bez posla.«

Da bi objasnio šta ovom izjavom misli, psihijatar je rekao da kad bi pacijenti, koje progoni osećanje krivice, pročitali Isusovu priču o izgubljenom sinu i ocu koji mu oprašta, pronašli bi lek za ozdravljenje (videti: Luka 15,11-32).

Potražimo lek za probleme u Božjoj moćnoj reči? Možemo čitati Bibliju, ali da li zaista verujemo u sve što u njoj piše. Da li proučavamo njeno učenje i sprovodimo ga u svakodnevnom životu? Spasonosna istina koja se nalazi u Bibliji jeste Božji delotvoran lek koji će nas izbaviti od bolesti greha.

Prorok Jeremija je, uprkos tegobama i nevoljama, pronašao radost u Božjim porukama (Jeremija 15,16). Pronađimo ih i mi danas!

6. maj 2017.

6. NAGRADA ZA NEVOLJE

*»Vičem k Tebi, Gospode; velim: Ti si Utočište moje,
Dio moj na zemlji živijeh. Čuj tužnjavu moju;
jer se mučim veoma. Izbavi me od onijeh koji me gone,
jer su jači od mene.«
(Psalam 142,5.6)*

Iskustvo nas je sve naučilo da smo neke pouke milosti mogli da naučimo samo kada smo se našli u dolini bola i očaja.

Prema jednoj legendi, neki kralj je postavio veliki i težak kamen nasred puta. Zatim se sakrio i čekao da vidi ko će naići i ukloniti ga. Mnogi koji su onuda prolazili glasno su prigovarali vlastima što nisu održali prolaznost toga puta, ali niko do tih prolaznika nije smatrao svojom dužnošću da ukloni prepreku. Na kraju, siromašni seljak prošao je onuda i odgurao kamen u jarak. Na svoje iznenađenje, ispod velikog kamena našao je vrećicu sa zlatnicima. U toj vrećici nalazila se beleška da je to kraljeva nagrada onome koji će ukloniti kamen sa puta.

Tako je i naš Car sakrio blagoslove ispod svake nevolje. Kada naiđemo na probleme i nevolje, Bog okreće našu pažnju na nebeske vrednosti i pruža nam priliku da steknemo nebesku nagradu.

Ukažimo mu danas čast za sva dobra koja je učinio za nas i za sva iskustva kroz koja smo prošli sa Njim u svakodnevnom životnim borbama i problemima.

13. maj 2017.

7. ŽIVO KAMENJE

*»Jer ste vi naša poslanica napisana u srcima našima,
koju poznaju i čitaju svi ljudi;
Koji ste se pokazali da ste poslanica Hristova,
koju smo mi služeći napisali ne mastilom
nego Duhom Boga živoga, ne na kamenijem daskama
nego na mesnijem daskama srca.«
(2. Korinćanima 3, 2.3)*

Tokom vremena postali smo svedoci mnogih pokušaja da se Božje zapovesti uklone iz ljudskog života. Danas nas novine izveštavaju da se u Americi, koja i dalje nosi titulu zemlje sloboda i hrišćanskih vrednosti, uklanjaju spomenici na kojima su ispisane Božje zapovesti. Država za državom čini sporednim Božje zapovesti. Međutim, postoji spomenik pravde koji se ne može ukloniti: to je istina o Hristu, napisana u ljudskim srcima po Duhu Svetome (2. Korinćanima 3,3).

Oni kojima je u srcima napisan Božji zakon, ljube Boga svim svojim umom, dušom i snagom. Pokazuju tu ljubav svetu poštujući svoje roditelje, vernošću u bračnim odnosima i poštenjem u poslu. Poštuju ljudski život i časno postupaju prema ljudima, bez obzira na pol, rasu ili bilo koje drugo opredeljenje. Ne govore zlo ni o kome, bez obzira koliko je naneto zla. Vi i ja smo živi spomenici Božje neograničene milosti. Moramo da ostanemo sveži i neuništivi. Naime, Bog nas posmatra kako svakodnevno ispunjavamo Njegov Zakon i živimo u skladu sa njim.

Pozvani smo da budemo živo Jevanđelje. Svaki dan je jedno novo poglavlje koje čitaju ljudi oko nas.

20. maj 2017.

8. DA LI POZNAJEMO BOGA?

*»A ovo je život vječni da poznaju Tebe jedinoga istinoga Boga,
i koga si poslao Isusa Hrista.«
(Jovan 17,3)*

Pisac Mark Tven, bio je poznat po svojoj duhovitosti. Kad je puto-
vao Evropom, pozvan je na ručak sa čelnikom jedne države. Kad
je njegova kćer saznala za taj poziv, rekla mu je: »Tata, pa ti pozna-
ješ sve moguće velikane na svetu osim Boga.« Nažalost, to je bila
istina, jer Mark Tven je bio nevernik.

Primedba njegove kćeri trebalo bi da nas podstakne da se za-
mislimo i postavimo sami sebi pitanje: poznajemo li zaista Boga.
Možda smo blagoslovljeni brojnim prijateljstvima, poznajemo ši-
roki krug važnih ljudi, ali da li zaista poznajemo Boga? Da li je
naše poznavanje Boga informacija iz druge ruke, ili tek nagađa-
nje, nešto što smo pročitali iz knjiga?

Isus je želeo da Njegovi učenici prisko upoznaju Boga. Zato se
molio: »A ovo je život vječni da poznaju Tebe jedinoga istinoga
Boga, i koga si poslao Isusa Hrista.« Takvo poznavanje je vrlo lič-
no, a stiće se jedino kroz duboko i dugotrajno prijateljstvo. Prisnost
koja se ovde spominje kao i na drugim mestima u Svetom pismu,
upoređuje se s uspešnim brakom u kome dvoje postaju jedno biće.
Iskoristimo ovaj subotni dan da Ga bolje upoznamo i proslavimo.

27. maj 2017.

9. JEDINORODNI SIN BOŽJI

»Po tom se pokazala ljubav Božija k nama što Bog Sina svojega Jedinorodnoga posla na svijet da živimo kroza Nj.«

(1. Jovanova 4,9)

Jedinorodni Božji Sin, koji je spomenut u ovom stihu, već je odavno napustio ovaj svet. Njegov zadatak na Zemlji je ispunjen. Dok je bio ovde tek Ga je nekolicina ljudi prepoznala kao Božjeg Sina. Jevreji su imali određena očekivanja u vezi sa Mesijinim dolaskom, ali se zbog njihove nevere ta očekivanja nisu ispunila. Umesto da zavlada, što bi pristajalo Božjemu Sinu, On je ovde na Zemlji pokorno prihvatio položaj običnog čoveka. Usprkos tome, dao je Izrailjcima dovoljno znakova po kojima su mogli da Ga prepoznaju.

Međutim, pre dve hiljade godina verske vođe i narod odbacili su Ga i razapeli. Na koji je način Bog pokazao ljubav kad je poslao svoga Sina na Zemlju? Nije to učinio samo »čineći dobro i isceljujući sve koje bješe đavo nadvladao«, (Dela 10,38), jer bi tada samo ograničen broj ljudi imao koristi od toga. Kad su Ga razapeli, umro je znajući da će spasavati i buduće naraštaje – pa i nas danas. Na taj način Bog je pokazao svoju bezgraničnu ljubav prema nama. Hristos nije napustio ovaj svet kao mrtav, već kao vaskrsli Spasitelj. Sada svi »nepravednici« mogu doći k Bogu i primiti oproštenje. Ali ta radosna poruka Božje ljubavi za čovečanstvo neće se propovedati zauvek. Kada Hristos dođe uzeće one koji Mu pripadaju k Sebi i istoriji greha doći će kraj.

Pozvani smo da već danas dođemo vaskrslom Spasitelju da bismo nastavili da budemo sa Njim i u večnosti!

3. jun 2017.

10. KO SAM JA?

*»Šta je čovjek, te ga se opominješ, ili sin čovječji, te ga polaziš?
Učinio si ga malo manjega od anđela,
slavom i čašću vjenčao si ga.«
(Psalam 8,4.5)*

U pesmi koju je napisao vođa muzičke grupe, Mark Hol, pita: »Ko sam ja, da bi me Gospodar cele Zemlje zapazio, znao moje ime, bio svestan mojih patnji?«

U toj pesmi Hol upoređuje naš život sa »cvetom koji brzo vene, danas je tu, sutra ga više nema... parom koju raznosi vetar«, i dodaje: »Kada shvatimo koliko smo zaista mali i beznačajni, a kako je Bog veličanstven, tada nam Božja ljubav postaje sve veća i stvarnija.«

Ta pesma podseća na pitanje koje je psalmista David postavio u 8. psalmu. Dok je posmatrao nebesa, Mesec i zvezde, bio je zapanjen Bogom svemira koji je sve to stvorio i sve drži u redu. Tako zapanjen, postavio je pitanje: »Šta je čovjek, te ga se opominješ, ili sin čovječji, te ga polaziš?«

Zašto nas Bog toliko voli i brine se i misli na nas. U svojoj pesmi Hol odgovara na to pitanje na svoj način: »Ne zbog onoga ko sam ja, već zbog onoga što si Ti Bože učinio; ne zbog onoga što sam ja učinio, već zbog onoga što si Ti.«

Ko je Bog? On je ljubav. Šta je Bog učinio? Dao nam je svoga Jedinorodnoga Sina Isusa Hrista da svojom smrću plati za naše grehe. Nije onda ni čudo što poželimo da uskliknemo zajedno s psalmistom: »Gospode, Gospode naš, kako je veličanstveno ime Tvoje po svoj Zemlji!«

10. jun 2017.

11. BOŽJE UZVIŠENO OBEĆANJE

*»Jer On reče: Neću te ostaviti, niti ću od tebe oступiti.«
(Jevrejima 13,5)*

Pisac Jevrejima poslanice navodi Božje reči upućene narodu: »Neću te ostaviti, niti ću od tebe oступiti.« Kako ove reči deluju na vas? Da li su to samo ohrabrujuće reči koje vas navode da s olakšanjem odahnate?

Tokom istorije ljudi su svoje živote izlagali opasnosti zbog te istine. Avram, Mojsije, Rava, Isus Navin, David, Jestira, da spomenemo samo neke ljude iz biblijske istorije. Obećanje je bilo stvarno i obistinilo se, ali kako ćemo biti sigurni da će se i nama obistiniti?

Obistiniće nam se zbog Isusa Hrista. Svojim je dolaskom na ovaj svet rekao: »Želim da budem sa tobom; sebe sam predao na krst za tebe, sebe sam predao za tebe. Zar misliš da bih te ikad mogao napustiti ili ostaviti posle svega što sam učinio?«

I kako odgovoriti na takvo uzvišeno obećanje? Možda je najbolji način da na ovom bogoslužju odgovorimo pesmom slavljenja.

17. jun 2017.

12. BELI KAMEN

*»Ko ima uho da čuje neka čuje šta govori Duh Crkvama:
Koji pobijedi daću mu da jede od mane sakrivene,
i daću mu kamen bijel, i na kamenu novo ime napisano,
kojega niko ne zna osim onoga koji primi.«
(Otkrivenje 2,17)*

Poruka Gospoda Isusa Hrista crkvi u Pergamu ima zanimljiv podatak o 'novom imenu' ispisanom na 'belom kamenu'. Što bi to moglo da znači?

Postoje bar dva tumačenja. U rimsko doba kada bi optuženik bio osuđen, primio bi crni kamen na kojem je bilo napisano njegovo ime. Ako je bio oslobođen, primio bi beli kamen. Slično je i s onima koji su se pouzdali u Isusa Hrista za spasenje. Oni će biti oslobođeni Božje osude za počinjene grehe.

Drugo tumačenje dolazi iz drevnih olimpijskih igara. Kada bi neki sportista pobjedio u određenoj disciplini, bio bi nagrađen belim kamenom, kao odlikovanjem.

Obe slike ukazuju na izuzetnu ravnotežu hrišćanskoga života. Spaseni smo milošću Božjom na osnovu vere u Isusa Hrista. Ali, poslušni hrišćani često se bore, dok se trude da služe Onome koji ih je spasao. Jedno tumačenje značenja belog je slika nezasluzenog oslobođenja od kazne za greh. Drugo pokazuje da ćemo biti nagrađeni za dela ljubavi koja činimo.

24. jun 2017.

13. KO JE BIO RAZAPET?

*»I kad dođoše na mjesto koje se zvaše Košturnica,
ondje razapeše Njega i zločince,
jednoga s desne strane a drugoga s lijeve.«
(Luka 23,33)*

Ko je to bio razapet? Čak i danas, u razdoblju koje se često naziva »posthrišćanskim« većina ljudi će odgovoriti: »Isus Hristos!« Ali da li je to sve?

Hristos je za sebe posvedočio: »Ja sam Vidjelo svijetu.« (Jovan 8,12) Međutim, svet je odbacio to jedino videlo koje je imao. Treba li da se čudimo tome što nas sada okružuje duhovna tama? Čovečanstvo je mrzelo božansko videlo i zato je sve što mu je sada preostalo da tumara po tami.

Isus Hristos je bio i Put do Boga, svoga Oca. Razapevši Ga, ljudi su jasno pokazali da ne žele taj put. Oni bi do Boga i do toga da ih On prihvati radije pokušali da dođu na svoj način. Razne religije u svetu dokaz su te činjenice.

Hristos je Istina: Istina o Bogu, Nebu, svetu i čovečanstvu; pa i o nama lično – ako to prihvatimo. Mnogi ljudi tragali su za istinom i to još uvek čine, ali njihova otkrića, ako tako možemo da ih nazovemo, nestalna su i oprečna kao i sami ljudi.

Na kraju Hristos je rekao o Sebi »Ja sam ... Život«. Sve što ljudi podrazumevaju u značenju reči »život« odnosi se samo na postojanje i ne uzima u obzir ispunjenje koje se proteže s one strane groba. Ali, Hristos je vaskrsnuo iz mrtvih. Svako ko Njega verom prihvati za svog Spasitelja, u Njemu će pronaći Svetlost, Put, Istinu i Život.

Izdaje: Glavni odbor hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u Odeljenju za subotnu školu pri Glavnom odboru
Odgovara: Igor Bosnić
Umnoženo u kancelariji izdavača – 2016.
Za internu upotrebu

adventistička misija 60°

DVD Adventistička misija donosi vam svakog tromesečja nove vesti iz misije. Upoznajte nove ljude i njihova životna iskustva. Saznajte kako su vaši darovi uticali na razvoj Božjeg dela širom sveta.

nova **ISKUSTVA** svakog
ista **MISIJA** tromesečja

Preuzmite
Power Point prezentacije sa
fotografijama osoba čija su
životna iskustva predstavljena u
Vestima iz sveta.

www.subotnaskola.org

HRIŠĆANSKA
ADVENTISTIČKA CRKVA